

Neden

Gıdıklanıyoruz?

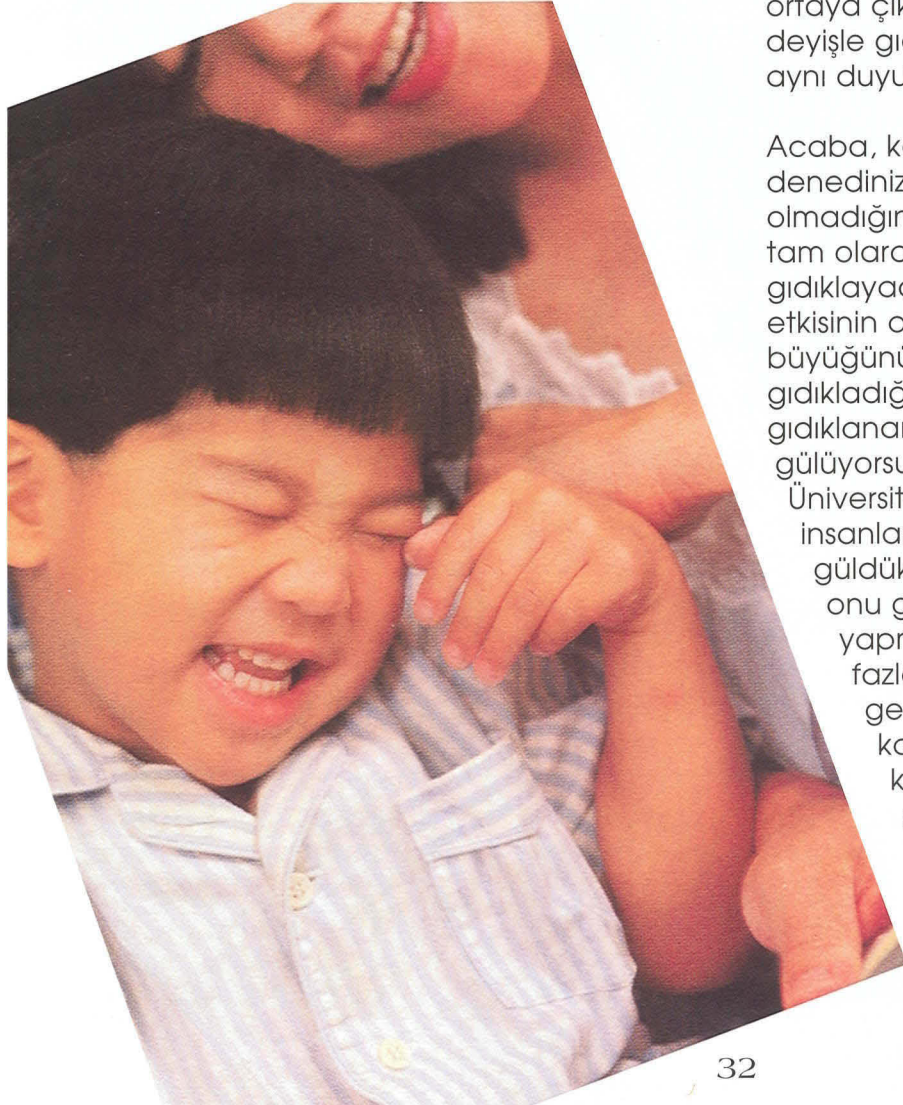
Gıdıklanır mısınız? Sizi en çok kimler gıdıklar? Bunları hiç düşündünüz mü? Gıdıklanıyorsanız, büyük olasılıkla sizleri gıdıklayanlar ailenizde size en yakın olanlardır. Örneğin, anneniz, babanız, kardeşleriniz ya da kuzenleriniz. Bazı bilim adamları, gıdıklamamanın insanların birbirine duydukları sevgilerini göstermelerinin bir yolu sayıyorlar. Örneğin, annenin bebeğinin ayağını gıdıklaması. Bilim adamları, ilk insanların da sevgilerini bu biçimde gösterdiklerini düşünüyorlar. Gıdıklamayı da "sözel olmayan iletişim" diye adlandırıyorlar. Bu, birini sevdiğinizi söze dökmeden belli

etmeniz anlamına geliyor. Sözgelimi, kardeşinize "seni çok seviyorum" demenizle onu gıdıklamamanız aynı anlama geliyor.

Gıdıklanma, bazı bilim adamlarının ilgilendiği bir konu. Onların yaptıkları çalışmalar bu konuda ilginç gerçeklerin ortaya çıkmasını sağlamış. Örneğin, bazı durumlarda insanların pek gıdıklanmadıkları, ancak korku, endişe ve bekleyiş gibi durumlarda daha çok gıdıklandıkları belirlenmiş. Gıdıklanma ağrı duyma ve kaşınmayla da ilişkili. Bu da ortaya çıkarılan başka bir gerçek. Başka bir deyişle gıdıklanma, ağrı duyma ve kaşınma aynı duyu yollarınca algılanıyor.

Acaba, kendi kendinizi gıdıklamayı hiç denediniz mi? Denediyseniz pek bir etkisinin olmadığını fark etmişsinizdir. Bunun nedeni tam olarak bilinmiyor, ancak kendinizi gıdıklayacağınızı önceden bildiğiniz için etkisinin olmadığını düşünenler var. Peki, bir büyüğünüz ya da başka bir yakınınız sizi gıdıkladığında neler oluyor? Eğer kolay gıdıklanan biriyseniz büyük olasılıkla gülüyorsunuzdur. Kaliforniya

Üniversitesi'nden psikolog Christine Harris, insanların gıdıklandıklarında neden güldüklerini çok merak etmiş. Bu merakı onu gıdıklanmayla ilgili araştırmalar yapmaya yöneltmiş. Konunun onu en fazla düşündüren yönüyse geçmişindeki bazı deneyimlerinden kaynaklanıyormuş. Küçüklüğünde kuzenleri onu çılgınca gıdıklarlarmış. Gıdıklandığı sırada çokça gülmesine karşın, o anları eğlenmeden çok işkenceye benzeten Christine bir araştırmacı olarak bunun nedenini bulmak istemiş.

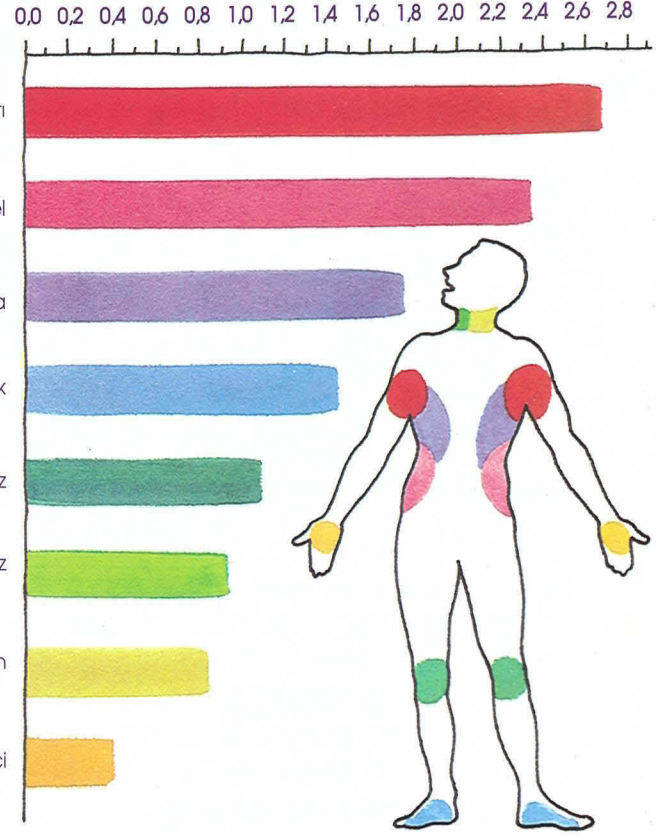

Gıdıklanınca oluşan gülmeye bir şakaya gülme arasında bir benzerlik olup olmadığını araştırmış. Hatta bu amaçla özel bir gıdıklama makinesi bile geliştirmiş. Şunu öğrenmek istiyormuş: İnsanların gerçek bir insan tarafından gıdıklandıklarını bildiklerindeki gülmeleriyle, bir makine tarafından gıdıklandıklarını bildikleri gülmeler arasında bir fark var mı? Bu amaçla yaptığı deneylerde her iki durumda da gülmelerinin farklı olmadığını bulmuş.

Bir başka araştırma sırasında Christine Harris, insanların gıdıklanma bölgelerini belirlemiştir. Bunu yapmak için üniversite öğrencilerinden iki grup oluşturmuş. Grupların birindeki öğrenciler öteki gruptaki öğrencileri vücutlarının çeşitli bölgelerinden gıdıklamışlar. Christine Harris bu sırada gıdıklanan öğrencilerin ne kadar süreyle güldüklerini ya da gülümsediklerini ölçmüştür. Koltuk altı, kaburga, bel, ayak tabanları, boğaz, ense ve diz gibi bölgelerden gıdıklanan öğrencilerin, en çok koltuk altı bölgeleri gıdıklandığında güldükleri ortaya çıkmış. Koltuk altı bölgesinden gıdıklandıklarında gülme süresinin ortalama 2,6 saniye olduğu sonucuna ulaşmış. Koltuk altından sonraysa bel ve kaburga bölgeleri geliyormuş.

Vücudun en duyarlı bölgeleri ağız ve parmaklardır. Ancak, bunlar gıdıklanmaz. Gıdıklandığımız bölgeler, genellikle otomatik olarak koruduğumuz bölgelerdir. Örneğin, belimiz ya da

Gülme ve Gülümseme Süresi

kaburgalarımız üzerindeki bir bölgeden gıdıklandığımızda kollarımızla kendimizi korumaya çalışırız. Bilim adamları gıdıklandığımızda vücudumuzun verdiği bu tepkilerin kendimizi koruyucu özellik taşıdığını düşünüyorlar. Bu koruyucu tepkilerin insanlığın ilk ortaya çıktığı dönemlerde yaşamı sürdürebilme açısından yarar sağlamış olabileceğini de düşünüyorlar. Gıdıklanma yaşamı sürdürebilme açısından nasıl bir yarar sağlayabilir? Bilim adamları bu soruyu şöyle yanıtlıyorlar; Gıdıklanma sizin vücudunuza ait olmayan bir şeyin size dokunduğunu haber veriyor. Böylece size dokunan şeyin zarar vermesini önleyebilme şansınız oluyor. Örneğin, sizi gıdıklayan büyük bir örümcekten bu doğal tepkiniz sayesinde kurtulabiliyorsunuz. Kendi kendinizi gıdıklayamamanızın nedeni de bu olsa gerek.

Birisi sizi gıdıkladığında, bundan böyle şöyle düşünebilirsiniz: Hımm, benim bir insan olarak yaşam sürdürme becerilerimi geliştirmeme yardım ediyor.

